

בְּנִיחַ שְׁהִייתִי

יורשת את בעלי השדות

ונניח שהייתי מתמסרת לניירות של ועדות.

ונניח שהייתי מתחברת לחברות קבלניות.

נניח שאני הייתי זאת, המושיטה אל הבתים ואל החצרות

יד ענקים כזאת, צהובה ובוטחת,

יד שאינה מתבדחת כלל,

ובקצה כף.

וְנִיחַ שְׁהִייתִי מְלֻטֶפֶת בֵּית אֶחָד
וְאַחַר כֵּן מְחַבֶּקֶת אוֹתוֹ בְּקֻצוֹת הָאֲצָבָעוֹת
שֶׁל הַכֶּף הָעֲנֻקִית הַזֵּאת
חֲבוּק עִמִּי-קֵמִי ק
עַד שֶׁרָשִׁי הַבֵּית.
וְהִייתִי מְרִימָה אוֹתוֹ כִּכָּה אֶל הַכֶּתֶפִים,
כְּאִלּוּ הוּא יֶלֶד בֶּן שְׁלוֹשׁ...
'בֵּית שְׁלִי, יִפֶּה נוֹף'
הִייתִי מְרַקֶּדֶת אֹתוֹ בְּמַתְק שְׁפִתַיִם,
וְשָׁמָּה לוֹ סוּף –
מָה הִיָּה נִהְיָה מִמֶּנִּי?

